

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

håbet om, at man fik den fornødne tid i udvalget. Jeg håber, at det i hvert fald er blevet fremsat og kommet til første behandling på et sådant tidspunkt, at der skulle være den fornødne tid i udvalget.

Hr. Niels Jørgen Nielsen og fru Dagmar Andreasen var inde på en lang række af de betragtninger, som jeg har kommenteret, men havde yderligere nogle supplerende bemærkninger, som jeg skal kommentere. Jeg synes, man skal være helt åben over for hr. Niels Jørgen Nielsens betragtninger om, at en række af begreberne indledningsvis måske kan defineres anderledes. Det bør man overveje, hvis spørgsmålene bliver stillet i udvalget. Men allerede i indlægget her er der rejst en række spørgsmål, som jeg synes man i helt afslappet atmosfære bør overveje.

Derefter uddybede hr. Niels Jørgen Nielsen hr. Lowzows betragtninger om den administrative opbygning og sagde vistnok ordret, at man kunne få oppositionens støtte til en ændret administrativ opbygning. Det tror jeg nok er at slutte for langt, for hr. Niels Jørgen Nielsen forestiller sig formentlig et administrativt fællesskab på direktoratsniveau. Så vidt så godt. Men derefter har jeg forstået, at et sådant levnedsmiddeldirektorat, eller hvad vi skal kalde det, ville hr. Niels Jørgen Nielsen placere under landbrugsministeriet — eller fiskeri- eller handelsministeriet; jeg ved det ikke rigtig, det kom ikke rigtig frem. Men det er måske her, vandene skiller. Det er måske her, at hr. Niels Jørgen Nielsen drager konsekvensen for langt, når han siger, at den nuværende regering kunne få oppositionens støtte til en administrativ ændring, uden at sige hvor et sådant direktorat burde placeres. Hr. Niels Jørgen Nielsen sagde det ikke præcist selv, men en række af de øvrige betragtninger kunne tyde på, at det skulle henlægges under landbrugsministeriet. Hr. Johan Philipsen var i hvert fald ganske klar på det område: det skulle placeres under landbrugsministeriet. Men det er nok her, enigheden mellem regeringen og oppositionen ikke er mest udpræget.

Fru Dagmar Andreasen rejste blandt en række andre spørgsmål spørgsmålet om § 21, fejlernæringsparagraffen kan vi måske kalde

den, og gjorde meget rigtigt opmærksom på, at den hidtil eksisterende bestemmelse ikke var blevet anvendt i ret vidt omfang. Afæsket min mening om, hvorvidt den ville blive anvendt i større omfang fremover, må jeg sige, at jeg bestemt tror, at udviklingen gør det nødvendigt at anvende paragraffen i langt større omfang fremover, end det hidtil har været tilfældet.

Hr. Vivike rejste spørgsmålet om åben mærkning. Derom kan jeg sige, at vel er der en dispensationsmulighed, som det er anført, men princippet er åben mærkning.

Derefter rejste hr. Vivike spørgsmålet om levnedsmiddelrådets forretningsorden. Jeg kender godt begrebet forretningsorden fra så mange andre organisationer, men jeg ved ikke, om hr. Vivike med forretningsorden tænkte på kommissorium. Såfremt det er kommissoriet, så er det offentligt kendt, og det kan tilstilles udvalget. Jeg tror i øvrigt, det allerede er tilstillet udvalget. Hvis det ikke er sket, beklager jeg det. Rådets sammensætning er ligeledes bekendt. Men hvis hr. Vivike med forretningsorden mener noget andet, er jeg parat til yderligere at svare herpå.

Hr. Vivike rejste derefter spørgsmålet, om man kunne forbyde import af EF-varer, der ikke opfyldte reglerne, såfremt lovforslaget bliver vedtaget. Svaret er ganske klart, at det kan man.

Derefter rejste hr. Vivike spørgsmålet om at ajourføre og ændre positivlisterne hvert eneste år. Jeg synes, man skal være lidt betænkelig ved at sige, at det skal ske hvert eneste år. Derimod synes jeg, man roligt kan sige, at de skal ajourføres hyppigt. Man kunne jo komme i en situation, hvor der ikke var brug for særlig store ajourføringer ét år, og så synes jeg ikke, man skal være forpligtet af, at det står i loven, at der skal ajourføres. Jeg synes derfor, at en tilkendegivelse om, at en hyppig ajourføring bør finde sted, er langt mere praktikabel.

Hr. Johan Philipsen rejste igen spørgsmålet om navnet, som jeg har besvaret. Hr. Johan Philipsen bidrog en smule til navneforvirringen ved tre gange i træk at læse et forkert navn op, både på lovforslaget — der står ikke det navn, hr. Johan Philipsen læste op — og på min ringhed; det er heller ikke den titel, jeg har. Derfor kan man ikke